

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

16.nodaļa: Cēloņi un sekas

414.

Viss Kosms ir celts uz **atbildības likuma**, vai – kā to vislabāk dēvē, - uz cēloņu un seku jeb karmas likuma pamata. Un cilvēce to nevar ignorēt un neievērot, ja negrib gala rezultātā sevi izpostīt. Šo lielo atbildības likumu, šo Dievišķīguma garantiju mūsos, ir mācījušās bez izņēmuma visas senās mācības.

415.

U. Pazīst Visuma Taisnības prieku. Šim likumam visās tautās ir daudzskaitlīgi nosaukumi. Katrs dēvēja pēc sava prāta – par karmu, mairu, fatumu, kismesu, tā cilvēki saprot likteni. Vieni to sajuta priecīgi, citi – drūmi, bet neviens nenoliedza likuma pastāvēšanu, kurš izpaužas visā Kosmā. Šāda dzinēju saprātīgums norāda uz Pasaules Celtnes tvirtumu. Atsevišķi ticējumi mēģināja iznīcināt Kosmiskā Taisnīguma dziļo nozīmi, bet paši tie krita augstākajos maldos. Var novērot, kā zaudēja nozīmi tie pretinieki, kas sacēlās pret īstenību, tajā pat laikā redzams, kā sekmējās tiem, kas cienīja Kosmiskā Likuma izpausmi. Pārskatīsim tautu un atsevišķu darbinieku vēsturi un pārliecināsimies, ka Visuma Taisnības likums ir lielisks. Neapstāsimies pie norādījumiem par atreibību, jo likums šādu vardarbību nepazīst. Tieši otrādi, no karmas izriet lietderība un tā mirdz līdzsvara svaros. Atkal noņemsim apsēju no Temīdas acīm. Taisnībai jābūt redzīgai un tālredzīgai. Nešausmināsimies par kosmiskajiem notikumiem, bet pieņemsim tos pienācīgi, kā liela likuma darbību. Ar vērtīgu attieksmi pārliecināsimies, ka sekām ir bijuši savi cēloņi.

416.

Ja Kristus vārdi – “Debesis un Zeme zudīs, bet Mani vārdi nezudīs”, norāda vispirms kārtām uz Viņa Mācības patiesību, jo Patiesība un Mūžība ir Sinonīmi, tad cits Viņa izteiciens – “ko jūs sasiesit uz Zemes, tas būs sasiets arī debesīs un, ko jūs atrisināsit atraisīsit uz zemes, tas būs atrisināts arī debesīs”, attiecas uz Karmas likumu. Kā gan vēl skaidrāk paskaidrot, ka ja mēs uz zemes neatrisināsim un neizlīdzināsim Mūsu nesaskaņas ar tuvākiem, tad arī Smalkajā Pasaulē jeb debesīs mēs tās neatrisināsim. Ko mēs sējam šeit, to mēs pļausim tur. Šo izteicienu, protams, iztulko citādi, proti, tas it kā nozīmē, ka Kristus nodevis apustuļiem varu un tiesības saistīt un atrisināt jeb citiem vārdiem sakot – sodīt un piedot gandrīz vai mūžu mūžos. Kā mums zināms, uz šī izteiciena pamatiem baznīca ir nostiprinājusi savu varu. Bet ja mēs šo līdzību izlasīsim visu, tad daudz kas noskaidrosies, jo to nevar saprast citādi, kā vien cēlonības un seku likuma jeb karmas izskaidrojumu.

417.

Visa īstenība ir izplatījuma likumu radīta. Pat saslimšanas un izveseļošanās sākums nav notverams. Bieži vien pirmsākuma mirkli var notvert tikai nepārtrauktas novērošanas gadījumā, jo katra likumīga darbība izraisa līdztekus daudzas sekas, kuru likumi atrodami vissmalkāko enerģiju jomā.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

16.nodaļa: Cēloņi un sekas

418.

Nepiekrītu, ka neviens un nekur nav vainīgs. Nē, vainīgi, tieši, ir visi un visā. Ja jau reiz pasaules Visums ir nebeidzama cēloņu un seku ķēde, kā tad mēs šī Pasaules Visuma daļiņas, varam stāvēt ārpus šī kosmiskā likuma? Predestinācija tāpēc arī pastāv un piepildās, ka tā ir cēloņu sekas. Tāpēc nepiekrītu arī apgalvojumam, ka pārejot pārzemes pasaulē visiem tūdaļ jāiegūst apmierinājums un laime, un visa tā jēga, ko tie meklējuši virs zemes, jo tas runātu pretim minētajam kosmiskajam pamatlikumam. Bez šaubām, ka tie, kas patiesi ir meklējuši jēgu uz zemes un tiekušies pēc augstākiem ideāliem, atradīs tos tur, bet pilnīgā atbilstībā savām alkām un priekšstatiem. Nav precīzāku svaru par tiem, kurus cilvēks nes sevī – viņa aura, ko izaudušas enerģijas, un pulsi un domas, tieši ir šāds mērogs. Patiešām, šīs enerģijas paceļ garu viņa paša radītajos augstumos.

Smalkā jeb astrālā pasaule ir seku pasaule, un tāpēc tās domas un alkas, kuras nav realizējušās uz zemes, atradīs savu īstenošanos tur, jo tur dzīvo un darbojas iekšējais cilvēks, ar visām savām jūtām un tiekšanos. Bet vai var sagaidīt, ka noziegums un dzīvnieciskā domāšanā iestigušais cilvēks spēs tur atrast laimi un apmierinājumu? Ja sekas ir cēloņu tieša attīstība, tad kā gan ļauns slepkava, izvarotājs un kretīns var atrasties labklājības apstākļos augstākajās sfērās, kas tam ir neizturamas, izsmalcināto vibrāciju dēļ! Un ne tik vien neizturamas, bet pat augstāko sfēru tuvums rada tam briesmīgas mokas un ja tam pieskaras augstākas sfēras, tad viņš dzīvs būdams, sadalās. Varens Lietderīgums un radniecības jeb vibrāciju precizitāte valda visā Pasaules Visumā. Mēs dzīvojam Gigantiskā Laboratorijā un mēs paši esam šādi centri, tāpēc var iedomāties, cik lielā mērā enerģijas vai ķīmiskie ingredientī, kas ietilpst mūsu aurās, iespaido apkārtējo vidi un, savukārt, paši uzsūc vai atgrūž apkārtējās enerģijas. Savstarpēja mijiedarbība visur un visā. Līdzsvara princips tura pasauli, un kā sarkans pavediens šis princips ievīts visās Senatnes Mācībās. Iegūstot līdzsvaru, cilvēks atbrīvojas no Zemes pievilksmes un var apzinīgi un vienlaicīgi darboties trijos plānos – zemes, smalkajā un garīgajā. Tāda veida eksistences paplašināšanās un apziņas apskaidrošanās gadījumā, dzīve kļūst nozīmīga, daiļa un īpaša gudra prieka pilna. Paplašinātā apziņa norāda mums evolūcijas ceļus, nākotnes ceļus, un mūsu saprāts atzinīgā pazemībā noliecas Vienbūtīga Mīlestības Likuma cildenuma un gudrības priekšā, kas šeit uz Zemes izpaužas kā Karmas likums (daudzi protestēs pret šādu karmas apzīmējumu). Tāpēc katra varmācība, protams, runā pretim Pasaules Visuma tikumiem un, neizbēgami tai ir jāizraisa eksplozijas un ārdīšana.

Tagad par predestināciju. Nedrīkst atdalīt mūžīgo no laicīgā, Mūžība ir tā pamatne, kurā tiek ieausta izpaustās un pārejošās pasaules fantasmagorija. No šīs pārejošās un, tajā pašā laikā, nemitīgās kustības, tai arī rodas mūsu apziņā mūžības jēdziens.

Tāpēc predestinācija pastāv, kā mūžīgā tā arī pārejošā vajadzībām. Bet mūžīgajam šī predestinācija tad arī izpaužas tieši kustības bezrobežīgumā, kamēr pārejošam viņa mūžīgi mainīgajās fāzēs, kuras nepārtraukti izraisījuši vai radījuši jaunie cēloņi un

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

16.nodaļa: Cēloņi un sekas

sekas, kas, savukārt, atkal kļūst par cēloņiem, un tā ad infinitum. Citiem vārdiem sakot, predestinācija ir cēloņu radītās sekas.

Mūsu augstākā ugunīgā būtība ir mūžīga un nemainīga, bet apziņa (jeb dvēsele), kas ir uzkrāto enerģiju komplekss ar ugunīgo pamatgraudu, pieaug un mainās. Tā mūsu gara ugunīgais grauds ir mūžīgi mainīgo izteiksmju un veidu nesējs, kas savā gaitā caur dažādām sfērām un pasaulēm, rada nemitīgus cēloņus un sekas, no kā izveidojas noteikta veida predestinācija jeb liktenis.

Tā mēs visi esam vainīgi par sevi un par visiem un nošķirt sevi no visas cilvēces un Kosma mēs nespējam. Proti, Kosms ir mūsos un mēs – Kosmā. Bet vienīgi šīs vienības apzināšanās atraisa mūsos iespēju smelt no šādas esamības pārpilnības. Mūsu esamības jēgas pamatjautājumi jau sen atrisināti, bet cilvēki nevēlas tos pieņemt, jo neviens negrib uzņemt atbildību par katru savu domu, par katru vārdu un darbu. Tāpēc mēs nākam šurp uz zemi, kamēr nebūsim izpildījuši atbildību, kuru esam uzņēmušies – pilnveidojot sevi pilnveidot arī zemi un visas tai tuvās sfēras. Nobeiguši pilnveidošanos zemes apmēros, mēs pāriesim uz tālajām pasaulēm, uz bezrobežīgās pilnveidošanās kāpņu nākošo augšupejas pakāpi, daudzšķautņainā Daiļuma dimantainā mirdzumā.

419.

Vēja sējējs pļaus vētru. Bet kad šī vētra attīstīsies un ko tā iznīcinās, par to cilvēki nepadomā. Viņi atkārtoti runā par karma un iegrožo to savos izmērījumos, bet karma darbojas progresējoši. Norādītā vētra ķers daudzus, un šādas sekas velsies pār vēja sējēju.

Kad atnāks nīknās vētras sekas? Pareizi saka, ka laika jēdziens ir relatīvs. Ne jau ar zemes stundām ir izmērjams vētras piebriedums. Viens ir skaidrs – sējējs būs arī pļāvējs. Karma progresu var novērot daudzos vēsturiskos notikumos. Mēs iesakām lasīt dzīvju aprakstus un vēstures hronikas. Tur var novērot, kā ir izveidojusies karma un kā tā ir uzbrukusi, lai atjaunotu izjaukto līdzsvaru. Cilvēki dažreiz gatavi uzskatīt karma par sodu, bet lielo likumu nedrīkst tā ierobežot. Likums darbojas līdzsvara vārdā. Līdzsvara traucējuma apmērus nevar noteikt ar zemes izmērījumiem. Tikai augstākos plānos var saredzēt, kā sakuplo nodarītais.

Mēs runājam par indes pilienu, bet viens mazs vārds var darboties kā spēcīga inde. Ir jānožēlo ka cilvēki neiedziļinās vārdos, kurus tie izrunā. Jau ilgi rit evolūcijas process, bet domāšanas un cilvēka valodas kādības neuzlabojas. Atcerēsimies indiešu un grieķu filozofu cildeno domāšanu. Vai divdesmitais gadsimts var lepoties ar līdzvērtīgu domāšanas izsmalcinātību?

420.

Cik maz cilvēki izprot sakaru starp cēloni un sekām. D. stāstīja: “Kāds cilvēks bija pilns vēlēšanās meklēt zeltu un kāda vieta klints pakājē tam šķita piemērota. Viņš cītīgi sāka rakt zemi. Ceļinieks viņam sacīja: “Skaties, ka klints tevi nespiež.” Bet

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

16.nodaļa: Cēloņi un sekas

zelta spīdums darīja savu pievilksmi. Tā tas turpinājās, kamēr klints nogruva. Klintij grūstot atkal garām gāja ceļinieks un uzsauca: - “glābies ceļā!” Tā cilvēks izglābās no nāves, bet pārmeta liktenim, ka tas neizglāba viņam zeltu.

“Tā cilvēki nepievērš uzmanību viņu pašu sagatavotām briesmām. Pat glābējam ceļiniekam cilvēks vis nepateicās, bet, gluži otrādi, viņš to apvainoja par novēlojošos brīdinājumu. Šādu nostāstu pamatā min zeltu, bet arī dzīvē zelts ir maldu cēlonis.”

Tā sacīja Domātājs un skolnieki jautāja: “Vai tiešām cilvēki neiemācīsies izpazīt cēloņus?” Bet D. atgādināja, ka zemes tūkstošgade ir viens mirklis pasaules celtnē.

421.

Visai bieži cilvēki vairāk mēdz uztraukties par pārkonu, nekā par zibeni. Tā arī notikumos cilvēkiem lielākas rūpes sagādā atbalss, nekā būtība. Var sacīt – velti uztraukties par pārkonu, ja zibens nav nospēris! Tikai jaunkareivis bīstas no lielgabala dārdiem un nedzird lodes lidojumu.

422.

Kad cilvēki iemācīsies atšķirt cēloņus no sekām, tad radīsies daudzas atziņas, bet līdz šim laikam cilvēki atzīst vienīgi sekas un pat visrupjākā pakāpē. Neviens negrib apjēgt, ka starp cēloņiem un sekām jāpaiet zināmam laikam. Kad Smalkā apziņa sāk atskārst cēloņus, to parasti mēdz izsmiet. Neizkoptā acs vēl nesaredz jau notikušo, bet nejēgas pasludina, ka nekas nav noticis. Tāpēc ir laiks virzīt domas uz lietu sakni. Bet tas nav viegli, jo uzticēšanās ir nomākta un izglītojošā enerģija tādēji kļuvusi bezdarbīga. Var minēt daudzus gadījumus, kad izzināšana var paredzēt cēloņus kā seku izraisītājus, bet šikā neuzticēšanās izdzēs visas iespējas.

423.

Zemkopis sagatavos un uzlabos tīrumu, iesēs laikā un pacietīgi gaidīs zēlumu un ražu. Tas aizsargās druvu no dzīvniekiem, lai tie nenobradātu zelmeni. Jebkurš zemkopis pazīst cēloņus un sekas. Bet ne tā tas ir cilvēku savstarpējās attiecībās – cilvēki nevēlas pazīt ne cēloņus, ne sekas. Tie nerūpējas par zelmeni, un grib, lai viss notiktu pēc viņu patvaļas. Cilvēki, lai arī cik daudz ir piemēru, apšaubā kosmisko likumu. Tie visai labprāt izsēj cēloņus, bet neapdomā, ka vienīgā raža būs nezāles.

Skolās jāieved pārrunas par cēloņiem un sekām. Lai vadītājs min cēloni, bet skolēni lai piedomā sekas. Šādās sarunās izpaudīsies arī skolēnu kādības. Vienam cēlonim var iztēloties daudzējādas sekas. Vienīgi paplašināta apziņa nojautīs, kādas sekas būs atbilstīgas visiem nejaušajiem apstākļiem. Nav jāapmierinās ar to, ka pat vienkāršs zemkopis prot aprēķināt ražu. Kosmiskās strāvas un domu kaujas ir daudz komplicētākas. Lai jau no bērnības jaunatne pierod pie komplicētām sekām un pie atkarības no izplatījuma domām. Nevajag iedomāties, ka bērni jāizsargā no domāšanas.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

16.nodaļa: Cēloņi un sekas

424.

Bērni nav cietsirdīgi, kamēr viņi nav redzējuši pirmo cietsirdīgo rīcību; tā it kā izraisa tumšā haosa plūdus. Tikai retie tad ir gatavi jau paši pretoties tumsas plūdiem. Šāds apziņas uzkrājums ir retums. Tādu sasniegumu nevar iedomāties attiecībā uz visiem; gluži otrādi – jārikojas atkarībā no zemākās pakāpes.

425.

Spēja izveidot domu var radīt labāko seku ķēdi. Tikai traukšanās sekmēs domas izveidošanos. Kā gan iespējams izpazīt pasaules uzbūvi? Vienīgi izveidojot domu, kas nes augstākajās sfērās. Ja cilvēce padomātu par augstāko konstrukciju pielietošanu, tad tik viegli varētu likt lietā paplašinātas izpratnes principus. Tāpēc domas izveidošanās sekmēsies, ja radīsies izpratne, ka visi dzīvības principi eksistē sfērās.

426.

Visos cilvēku radošajos pasākumos atbilstīgi skan kosmiskā vibrācija un viena cēlonības pasaule precīzi savijas ar otru, tā sasaistot pagātņi ar nākotni. Izdibināt īstenību, kā atbildes vibrāciju, iespējams parādīt kosmiskās mijattiecības.

427.

Ikvienu parādība ir daudzveidīga. Sevišķi kļūdīgi ir iedomāties, ka tikai viens parādību avots un vienas sekas. Ap katru darbību novērojami daudzi un dažādi novirzieni, kas ietekmē un kas pakļauti ietekmei. Vajag iegaumēt, ka ikvienas darbības sfēra ir daudz plašāka, nekā to zemes domāšana spēj apjēgt. Tādējādi cilvēki ar katru savu rīcību un domu skar vairākas sfēras. Nevajag aizmirst, ka domas neizbēgami pieskaras Smalkajai Pasaulei. Ne vienmēr tās nonāk turp izteiksmīgā stāvoklī, bet katrā ziņā izraisa zināmu enerģijas savīļojumu. Izplatījumā krustojas tik daudz strāvu, ka cilvēka darbību nevar nosaukt vienīgi par muskuļu refleksi vien. Tā jāpieradinās pie seku sarežģītā rakstura.

428.

Kosmisko norišu organizāciju apliecina dažādas kosmiskās kombinācijas. Galvenās norises spēks izriet no pievilksmes Magnēta grauda, ko izraisa kohēzijas pamati. Gara grauds ir tas Magnēts, kas sakopo visas ieguldāmās enerģijas. Tāpēc gara potenciāls tā izpaužas darbībā. Gara grauds un darbība ir dzīvības centrs. No gara potenciāla izrietošo darbību nosaka "kausa" uzkrājums, tā rodas sakarība starp cēloni un sekām. Sprieguma kādība ir jāapvieno ar rīcības kādību. Sevišķi svarīgi ir saskaņot sekas ar sprieguma kāpinājumu, tāpēc gara potenciāls iet paralēli sprieguma kādībai.

429.

Cēloņu un seku saattiecības ir tieši proporcionālas. Cēlonī ieslēptā intensitāte kāpina seku spriegumu. To intensitāti, kas ieslēpta katras darbības pamatā, apstiprina Kosmiskais likums. Tāpēc katra enerģija attīsta tādu tiekšanās intensitāti, kāda slēpjas

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

16.nodaļa: Cēloņi un sekas

tiecas neredzamajā sfērā. Tā izplatījums abpusēji pievelk trauksmīgās enerģijas. Neredzamā Pasaule rada savas sekas. Tik bezrobežīga ir enerģiju pievilksme.

434.

Magnēta ielikšana kosmisko principu vajadzībām notiek tikpat likumīgi, kā pati darbība. Tādos pašos nosacījumos izpaužas arī cilvēka darbība. Katras izpausmes iepriekšējā norise kļūst par magnētu nākošajai. Tāpēc, radošais process, kas bijis pirms magnēta, ir Primārais Avots, kas pilda izplatījumu.

Uz Magnēta jaunradi norādīts, kā uz cilvēka darbību avotu. Tā dēvētās nesekmīgās darbības jāsaprot, kā magnēta ielikšana, kas nav radījusi strāvu, lai būtu sekas. Ja cilvēce izsekotu katrai savas darbības izraisītai norisei, tad, protams, būtu iespējams atrast nesekmīguma cēloni un tiešās sekas. Kosmiskā jaunrade tieši atbilst visu Pasaules Mātes likumu norādījumiem.

435.

Cēloņu un seku ķēde sasprindzina visas ugunīgās dzīvības. Kā spēja brāzmaina straume ugunīgā apziņa atmodina radošo impulsu. Cēloņu un seku ķēde sasprindzina ugunīgos centrus. Tāpēc Kosmiskais Magnēts pievelk ierosinātos procesus. Tāpēc centri tā vibrē un stari atspoguļojas sirdī.

436.

Kosmisko termiņu ievirzi apstiprina apakšzemes un pārzemes ugunis. Šīs saatiecības saistītas ar cilvēku darbības sfērām. Kad tuvojas, un sāk darboties termiņš, tad allaž iespējams izsekot, ka līdz ar kosmiskajām perturbācijām, pārveidojas cilvēciskā apziņa. Likuma negrozāmība, protams, attiecas uz visām sfērām un visu kosmisko spēku savstarpējā sakarība ir saprātīgas rīcības apliecinājums. Tādējādi termiņu nobriedina visas sekas, un tas neaprobežojas ar vienu sfēru vien.

437.

Gara saistība ar Spīdekli ir tik stipra, ka termiņam tuvojoties trauksmīgās notiek visos gaismas staru krustošanās gadījumos. Tāpēc, kad stariem pieaugot, pakāpe nostiprinās, tad nostabilizējas īpatnēja spēcīga vibrācija. Šīs vibrācijas kopīgi ar Magnēta pievilksmi rada vajadzīgo ievirzi.

438.

Sevišķi grūti ieskaidrot cilvēkiem, ka ļoti smagās dienās var arī nenotikt nekādi sevišķi notikumi, bet astroloģiski labākajos termiņos var atgadīties nelaime. Cilvēki šādus salīdzinājumus ieskatīs par astroloģijas likumu ačgārnību. Viņi aizmirst, ka augļi ievācami pēc sējas. Varbūt labākās astroloģiskās strāvas relatīvi palīdzēs mazināt seku apmērus, bet visām sekām ir neizbēgams cēlonis. Tāpēc smagajās dienās jāpierāda sevišķa piesardzība. Svētsvinība un augstsirdība.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

16.nodaļa: Cēloņi un sekas

439.

Ja aplūkosim parādības no pretējās puses, mūs pārsteigs to sekas. Tiklab stihijas, kā arī mūsu dzīves izpausmes novedīs pie viena un tā paša secinājuma – cēlonība un sekas. Vai nu cilvēka nāve, vai uguns, kas pāroģļojusi koku, vai ūdens iztvaikošana, viss nonāk pie sava sākotnējā grauda, tāpēc katru iedīgli meklējiet viņa tīrajā izcelšanās stadijā. Kad izmantosit psihiskās enerģijas atklājumus, tad no cilvēku ugunīm kalsit kosmisko plašo veidojumu. Izprotiet, ka katru, visnožēlojamāko eksistenci iespējams pārvērst par kosmisko uguņu zaigojumu. Ja to attiecināsim uz Karmas spēcīgo plūsmu, tad Bezrobežības pazīmes parādīsies nevis kā fantasmagorija, bet kā īstenība.

440.

Pasaule, cilvēces izpratnes ziņā, tik tālu no Patiesības. Tikai, kad izpratne atbilst Kosmiskajai Patiesībai, iespējams apgūt patieso tiekšanos. Apziņas aprobežošana ir gara nāve, tajā slēpjas visu labāko iespējamību iznīcināšana. Tāpēc, kad apziņa norobežojas tikai ar redzamo pasauli vien, tad nav vairs saites ar Kosmu. Par patieso Kosma līdzstrādnieku spēj kļūt tikai tā apziņa, kas aptver pasauli plašas darbības apjomā. Cēlonis un sekas ir tik spēcīgi faktori, ka cilvēcei jāliek lietā atbilstības principa izpratne. Pastāv ieskats, ka laiks vada cilvēci, bet šo jēdzienu vajag papildināt, tāpēc sacīsim – darbības turpināšanas laiku ierosina visas kosmiskās sekas, tā top Bezrobežība.

441.

Izņemot karmu nekas neeksistē. Visa Esība ir nebeidzamu cēloņu un seku ķēde, pie kam pēdējās, savukārt, kļūst par cēloņiem nākošajām sekām un tā ad infinitum.

442.

Cik ļoti cilvēks ierobežo Ugunīgās Tiesības. Viņš pat nesaprot, ka nostājas pret pašu Esamības apstiprinājumu. Cik daudz brīnišķīgu likumu apslēpts cilvēkam! Bet katru sakramentālo sākotni vajag pasargāt. Tuvojas atklājumi, bet grūti paplašināt apziņu. Tā sakramentālo atskārš tas gars, kas ir ļoti tuvs Ugunīgajam likumam. Apvienošanās ir Kosmiskā Cēlonības likuma apstiprinājums. Ugunīgais viesulis griež virpulī izplatījuma vareno spriegumu, tāpēc visi cilvēciskie liecinājumi ir pareizi. Cilvēcei, protams, ir dots atbilstīgi tās apziņai tāpēc Patiesība slēpta, bet Izplatījumā valda Ugunīgo Tiesību apstiprinājums. Tā mēs, Arhati, bijīgi sargājam Kosmisko Tiesību likumu.

443.

Cik neizprotama cilvēcei ir seku pasaule. Kosmosā nav patvaļības. Tas, kurš bāzējas uz gadījumiem, tas tikpat vāji iekļaujas arī dzīvības enerģijas ķēdē. Enerģija, kas rosina dzīvību, izlemj arī trauksnās virzienu. Tāpēc patvaļīga doma dos nenoteiktu lēmumu. Patvaļīga doma radīs augsni sabrukumam; vai arī tiekšanās sekmēs haotiskās parādības izpausanos formā. Starp formām, kuras izpaustas uz zemes, ir tik daudz

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

16.nodaļa: Cēloņi un sekas

patvaļības upuru. Tāpat kā rīcība satricina sfēras, tā pati patvaļība satricina arī seku pasauli. Likums ir tik negrozāms, ka var sacīt, ka attīstoties domas smalkumiem, būs iespējams apzinīgi, pārveidot formu.

Iztēlosimies pasaules, kā izsmalcinātu principu pasaules, un visā bezrobežīgajā krāšņumā.

444.

Apstiprinātajā dzīves likumā saskaņotības princips ir tik majestātisks. Gars tik bieži savas darbības piedēvē labai ierosmei, bet gara spēka impulss tiecas uz pretējo. Tā domājot, gars pierāda gribas trūkumu – gribas trūkums ir haoss. Un kad Mēs zinām, ka sekas iziet no cēloņa, tad katram garam jārūpējas par saviem dzenuļiem. Visa “Dzīves Grāmata” mudinājumu pārpilna.

445.

Negaidīsim skaistas sekas tur, kur gars nav licis lietā savas labākās tiekšanās. Ļaudis bieži brīnās, ka viņu pasākumi ir neveiksmīgi. Sacīsim – vai gan likāt lietā visus labākos impulsus? Vai nebij iezagusies vieglprātība, nekustības trulums, nevērība un vai neizpalika dedzība attiecībā uz Hierarhiju? Tātad var sagaidīt vienīgi uz cēloņiem un sekām pamatotu atbilstību. Tāpēc jāsaprot, ka katra nepārdomāta darbība, katra nelietderīga izturēšanās var nest tik daudz nevajadzīgu un kaitīgu seku.

446.

Ne velti runā par visu apkārtējo priekšmetu dīvainiem dzīvības emanāciju iedarbības gadījumiem. Senais Indijas paradums celt katram troņa mantiniekam jaunu pili nav bez dziļa pamata. Ja spētu iedomāties, cik daudz asiņainu ēnu ir ap daudziem troņiem; cik daudz drausmu ap senču ģimetnēm; cik daudz ierūsu uz kakla rotām; cik daudz rēgu uz sienām, tad cilvēce sāktu cienīt emanācijas. Jo ne vien emanāciju fiziskā iedarbība, bet arī to psihiskā enerģija ir vai nu radoša, vai arī postoša. Kā gan jaunais Valdītājs lai ietu jaunu ceļu pagātnes smacējošās tumsības emanācijās! Daudz posta sagādā šie pagātnes mantojumi. Senie likumi, apbedījot ar mantību, bija paredzējuši ne tikai aizkapa dzīvi vien. Senā gudrība paredzēja izplatījuma šķīstīšanu. Ēģipte pazina emanāciju likuma spēku. Pēc notikumiem un vēsturisko faktu secības iespējams viegli pārliecināties, kā emanāciju ietekmē norisinājies sabrukums. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli jāievēro saudzīgums un dziļa emanāciju izpratne. Tik svarīgi ir pasargāt katru svētīgu noslāņojumu!

447.

Izdzimtenū enerģija apstiprina visas sekas. Katra baismīga doma nes cilvēkam ļoti lielu neveiksmi. Katra doma, kas pievelk neveiksmi, var radīt kosmisko perturbāciju atmosfēru. Tāpēc ar tādu piesardzību jācenšas apzinīgi jaunradīt. Tā apzinīga tiekšanās atklās Bezrobežības izpratni.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

16.nodaļa: Cēloņi un sekas

448.

Ļaunums rada substanci blīvuma ziņā līdzīgu labumam. Nedrīkst, protams, turēt izplatījumā indīgus perēkļus, tālab, vai gan netaisns ir likums, kas sējējam liek arī nopļaut, citiem vārdiem sakot – spiež transmutēt savus augļus? Būtu netaisni visu ļauno uzvelt labajiem gariem. Liels gars, protams, uzņem un transmutē ļoti daudz ļaunuma, bet pat viņam nav viegli izdzēst pasaules indi. Jūs zināt, cik smagi ir transmutēt visu Pasaules daļu ļaunumu! Zināt, ko nozīmē sirds enerģijas izplūšana.

449.

Teikšu fanātiķiem un svētuļiem par nodevību. Viņi iedomājas nodevību esam tikai trīsdesmit sudraba grašos, bet piemirst, ka tā ir katrā zaimojumā un mēlnesībā. Nevajag domāt, ka ļaunprātīgs vārds nav nodevība. Ļaunprātība bieži vien nav nošķirama no nodevības un mēlnesības. Viens un tas pats melnais koks baro šos negodu zarus. Un sekas būs tikpat melnas, cik melnas ir negoda saknes. Vajag jo steidzami atradināties no ļaunprātīgu vārdu šausmām.

450.

Neesiet pārsteidzīgi slēdzienos. Cilvēki parasti pasteidzas priekšlaicīgi un tādēji sajauc seku pavedienus.

451.

Ar nepareiziem spriedumiem cilvēks tikai smago savu karmu.

452.

Cilvēks nezina, kura no viņa rīcībām ir tā labākā, tādēļ dižošanās ar darbiem norāda uz zināšanu trūkumu. Cilvēku rīcības atkarīgas no ļoti daudziem apstākļiem. Tālās Pasaules būs vai nu palīdzētājas, vai pretinieces. Cēloņi un dzenuļi ierakstīti tik garos tīstokļos, ka cilvēciskai acij sekas nav izlasāmas.

Tādēļ ļausim izlemt Augstākajai Pasaulei, bet arī paši pieliksim visus savus labākos spēkus un tiekšanos.

453.

Jaunā pasaule nāk un vienīgi atjaunotai apziņai būs iespējams to atskārst. Ārdīšana, lielo jēdzienu zaimojoša noliegums ir riebiga, jo tā ir haosa vai gara tumsonības radīta, bet tā kā nevar būt seku bez cēloņiem, tad palūkosimies pagātnē, un godīgi, un bez aizspriedumiem atcerēsimies un pārbaudīsim vēstures rekordus, kaut arī tikai zemes apziņu atzīmētus, un varbūt, apskaidrotā apziņa kaut ko mums noskaidros.

Ja viduslaikos alķīmiķis Akaša pieņēma Debesu Jaunavas veidu, bet Jehova un citi Svētie vārdi un apzīmējumi slēpa smadzeņu uzbūves un cilvēka organisma noslēpumus, tad tagadne prasa citu veidu un piesegumu. Dzīve ir komplicēta, un tikai tas, kas atskārtis visu tās sarežģītību, var iegūt zināšanu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

16.nodaļa: Cēloņi un sekas

Katru evolutīvu domu, kas dod virzienu nākotnes laikmetam, nekustīgās un aptumšotās apziņas ir saņēmušas un arī vēl tagad saņem ar briesmīgu pretestību, šeit arī cēlonis visām riebīgo ekscesu drausmām.

Tāpēc, saņemot kaut ko, kas ved uz vispārīgo labumu, vajag likt lietā visu apskaidrotās apziņas plašumu. Domātāji tiek ļoti vajāti, bet ikviens šāds domātājs ir fokuss, kurā laikmetīgā ietērpā ir koncentrējušās un atspoguļojušās domas, kas pilda izplatījumu. Domātāji ir nākotnes pravieši. No “Dzīvās Ētikas” grāmatām jūs zināt, cik drausmīgs ir apziņas nekustīgums, tieši tas rada trūdēšanu, un kā sacīts, nekādas kosmisko kataklizmu, zemestrīču drausmas nav pielīdzināmas trūdošas apziņas katastrofai.

Tāpēc iedziļinieties visos cēloņos, kuri radījuši sekas, kas tagad satricina visu pasauli, un aplūkojiet katru parādību no daudzām pusēm un it sevišķi izvairieties no vienpusīgiem aizspriedumainiem uzskatiem. Kā attiecībā uz personībām, tā arī uz visām dzīves parādībām.

454.

Kosmiskajos svaros ir izpausti divi galvenie cēloņi, kas apstiprina kosmisko iekārtu. Katrs cēlonis paredz pasaules pārkārtošanu. Atkarīgi no būtības sasprindzējas kosmisko cēloņu sekas. Uz kosmiskajiem svāriem atrodas pasaules evolūcija un tumšie šķēršļi. Kad pasaule pārorganizējas, tad tumšā puse ceļ savus šķēršļus. Pasekosim, kā gadu tūkstošu gaitā tiek nostiprināti spēki pasaules uzdevumu īstenošanai. Kad Gaismas Nesēji nostiprināja Nolikumu, tad Viņu centienu potenciāls piesātināja cilvēces centienus. Kad patības likums nostiprināja despotisma tieksmes, tad cilvēks sāka grimt ierobežojumu sfērā un tumsa ierosināja cilvēkā pašiznīcināšanās tieksmi. Tāpēc Valdoņu pašiznīcināšanās ugunīgi vada cilvēci. Pašiznīcināšanās princips apstiprina nākošo evolūcijas pakāpi. Tā tiek notīrīts pasaules ceļš. Tālab pār visām sekām starojošs darbs un pašiznīcināšanās ceļš ved uz zemākajām sfērām. Tā – pat tumsa apstiprina Gaismas pakāpi.

455.

Ceļa bruģis tiek salikts no maziem akmeņiem. Nevar iztaisīt gludu ceļu, sagāžot klinšu blūkus. Kad jūs pētāt domāšanas gaitu, jūs redzat daudz sīku domu, kuras klāj kustības visumu. Kas spēj izsekot sīkajām domām, tas jau spēj tikt galā ar lieliem atrisinājumiem. Mazo domu kādība un secība noslēpuma lielu darbību pamatus.

Runājot par psihisko enerģiju, Mēs vispirms atceramies mūsu mazo, ikdienišķo domu cēloņus un sekas. Jo šie tārpī vājina augstāko enerģiju. Juceklīgā atkritumu kaudze piemēšlos jebkuru celtni. Mūsu ienaidnieki ir mazās, uzbāzīgās mušas. Vai tām nelīdzinās klaidu tēlu saraustītie pavedieni? Kad norādām uz psihiskās enerģijas veidošanu, tad to pašu teiksim par mazo domu pārveidošanu. Bet zināsim, ka tās var būt izpaužuši gigantu priekšteči. Lai enerģija pieņemas spēkā bez gruziem!

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

16.nodaļa: Cēloņi un sekas

456.

Gara izpratnes pieaugšana pievelk sadarbībai arī mazus radījumus, kas apdzīvo gaisu. Lūk, kādēļ jānožēlo, ka matērija ir naidīga. Varēja jau agrāk panākt apzinīgu sadarbību ar matēriju.

Vilinoši ir saņemt bez kavēšanās materiālas priekšrocības. Pat gudram cilvēkam nav iebildumu saņemt augstāku amata pakāpi, neapsverot tā sekas. Kapsētas ir pilnas ar augstiem amatiem, tās ir pieminekļi matērijas nošķirtības žogam.

Protams, matērija ir ļoti svarīgs faktors, bet tikai caur garu viņa iegūst savu svēto nozīmi. Tāpat kā augstākais matērijas cienītājs bez gara ir analfabēts, tāpat arī adepts bez intelekta. Bet garā tomēr ir iespējams lidot, kamēr matērijai spārni nav. Jo vienīgi garīgums vien zemes virsū spēj atvērt augstos Vārtus. Un kad cilvēks ir nodrošināts pret bailēm, tad viņš spēj izzināt īstenības izcelšanos.

457.

Valdoņi jau tik daudz runājuši par cilvēces nākotni, bet gars tik maz iedziļinās apstiprinātās esamības problēmās, ka pagātne gatavo cilvēcei grūtības. Jaunrade atkarājas no enerģiju kombinācijām, tāpat apstiprinās arī nākotne. Daudz jau runāts par cilvēkam nolemto jaunradi un predestināciju. To cilvēkam vajag saprast. Tāpēc, kad Mūsu apstiprinātais likums norāda uz trauksmīgo procesu, tad jāatzīst, ka nākotne ir pagātnes sekas. Gars, tiekdami uz karmiskajām sekām, nosacīs nākotni.

458.

Nākotnes priekšlēmums ir tik ļoti saspringts, kad tas apstiprina sekas, kuras izriet no tiekšanās uz Kosmisko Magnetu. Kad sekas stājas spēkā, tad katrai pakāpei ir sava izteikta forma. Laikmetu ķēdi veido iepriekšēja nolemtība.

Tā, pazīstot tagadni, iespējams nosacīt nākotni. Iespējams nosacīt katru magnētisko vibrāciju, kas ierosina tautas tiekšanos. Cēloņu izpētīšana dos noteiktas sekas. Tāpēc, lai katra tautība ņem vērā centienu un iekārību pamatkādību. Labākais liecinieks ir garīgais progress. Tādējādi bezrobežīgās tiekšanās ceļā izveidojas saspringta ievirze evolūcijā.

459.

Noslāņojumu kādības uzrāda tautas ieskaujošo sfēru būtisko attēlu. Nākotnes būtību vienmēr izlemj tautas gars. Ap katru tautu vibrē seku karma, tāpēc cilvēki tā tiecas uz Patiesības pamatiem, bet tikai izredzētie iet Patiesības gultnē. Par visu vairāk tiek izkropļots Patiesības jēdziens. Tāpēc, kad Mēs sakām – Patiesība, Mēs aicinām apgūt smalkās enerģijas un atzīt Kosmisko Magnētu.

460.

Kādiem zemes vārdiem izsacīt, ka smalkajā enerģijā izpaužas ikvienā cilvēka kustībā? Kā apstiprināt, ka šī pati enerģija liek kustēties pasaulēm? Kā lai paskaidro, ka tā ir i

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

16.nodaļa: Cēloņi un sekas

domās, i darbībā? Tā ir gan ierosinātājs, gan arī apvaldītājs cēlonis. Tā arī nemērī mazumu un lielumu. Kas gan izpratīs, kur visa Pirmcēlonis? Kurš gan spēj aiznest zināšanas par dižo enerģiju pa visu pasauli?

Var uzrakstīt grāmatu par maziem cēloņiem un lielām sekām. Protams, tāds definējums iespējams ņemot vērā vienīgi zemes mērauklas. Bet pamācoši ir izsekot, kādi cēloņi radījuši lielas sekas – var pabrīnīties par redzamo cēloņuniecīgumu. Nenožīmīgos dzenuļus daudzi vispār pat neatcerēsies. Paraudzīsimies, kā varējusi rasties tāda neatbilstība? Izskaidrojumu var atrast karmiskajos cēloņos. Turklāt, cilvēkam grūti atšķirtniecīgo no lielā.

Lai izpausta psihiskā enerģija atgādina par dižās enerģijas klātbūtni it visā. Tā iemācīsimies apdomīgi attiekties pret mazo. Protiet padomāt par dižo enerģiju.

461.

Pirmcēloņu meklēšana ir raksturīga katram domājošam cilvēkam. Vieni tuvojas vairāk izsmalcināti, otri rupjāk, bet neviens nepaiet garām meklējumu ceļam. Bet – viņi gatavojas izzināt Augstāko bez tuvāko cēloņu izzināšanas. Viņi necenšas noskaidrot jautājumu, ka cilvēkam jāorientējas arī ikdienas parādībās. Kurš prot saskatīt visikdienišķāko parādību cēloņus, tas spēs ielūkoties arī augstāk.

Ikdienas notikumu cēloņu saskatīšana izsmalcinās domāšanu. Pamācoši redzēt, kā no viena paša izsauciena vai skata sagruvušas veselās norises, bet klātesošie nav pievērsuši uzmanību un vēlāk pirmcēloni aizmirsuši.

Lūk, Mēs savu domu sūtījumos dažkārt ierobežojamies ar vienu pašu vārdu, bet šādiem mājieniem, izrādās, ir svarīga nozīme, tikai ne visi uztvērēji šādām zīmēm pievērs uzmanību. Jāiegūst liela iemaņa, lai pastāvīgi uzturētu asu vēribu, vēl jo vairāk tādēļ, ka cēloņus un sekas bieži atdala liels laika sprādis.

462.

Cilvēki maz iedziļinās domās par Jaunrades Avotu. Visas ārējās izpausmes cilvēce pieņem kā parastās parādības. Izplatījuma uguns iezīmē noteiktas funkcijas, bet aiz aizejošām enerģijām atrodas kosmiskās, neizsmeljamās enerģijas Avots. Cilvēcei vajag padomāt par šo neredzamo visuresošo Avotu. Tāpēc katrai radošajai domai jātiecas uz Avotu. Visā kosmiskajā darbā jāskatās cēloņu un seku ķēde. Šī ķēde ir bezgalīga visos izmērījumos.

463.

Sirds var sāpēt, kad necienīgi tiek aizskarta Hierarhija. Sirds – centrs. Hierarhija arī centrs; no paša galvenā tiek pārraidīts uz Visaugstāko un otrādi. Kad cilvēki, būdami neattīstīti, kaut ko neizprot, tiem nevajadzētu aptraipīt šo viņiem nepieejamo. Vajadzētu, lai viņos iemājotu pietiekami daudz cilvēcisku jūtu, lai tie spētu izprast, kur sākas Neizsakāmais. Nevajag iedomāties, ka drīkst apmētāt ar akmeņiem cildenāko Tēlu. Dažos neattīstītos ļaudīs mīt pašpārliecība, ka viņiem atļauts viss. Bet

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

16.nodaļa: Cēloņi un sekas

kad viņiem būs izkrituši visi zobi, tad lai nebrīnās, bet lai pameklē tuvāk pēc cēloņiem.

464.

Jūs saprotat, ko Skolotājam sagādā katrs atkritējs! Ja katram māceklim piešķirts sevišķs stars, tad šai pavediena saraušanai jāizpaužas sekās. Ne bez iemesla Skolotājs neatlaidīgi vaicā tie, kas klauvē: “vai neesi nodevējs?” Pavediena iznīcināšana starp Skolotāju un mācekli var tikt izdarīta tikai lēnā gaitā, bet parastā straujā nodevība ir visai sāpīga kā Skolotājam, tā nodevējam. Proti, aptumšojas nodevēja saprāts un caur pārrautā pavediena rētu visvieglāk iekļūst apsēstība. Šis nodevības process uzskatāms kā fiziskas briesmas, nemaz jau nerunājot par garīgajām sekām. Var iedomāties, cik piesardzīgi jāizvēlas mācekļi, lai neveicinātu kosmisko postu. Tāpēc katra Mācība dod stiprus piemērus attiecībā uz nodevību. Lai būtu nodevējs, neva jau katrā ziņā jābūt Deradatam vai Judasam, arī bez šiem prototipiem izplatījums ir salauzītu staru pilns.

465.

Tagad visiem Gaismas kareivjiem jācīnās dienu un nakti, jo Armagedons ir drausmīgs.

Notikumi sablīvējas un viss atbilstīgi paātrinājas. Judasi, Kasiji un Bruti savos tagadnes veidos Gaismas ceļā ir neizbēgami.

Katra nodevība rosina visus uzticīgos līdzstrādniekus un draugus vēl ciešāk apvienoties.

Būs visādas runas, neizslēdzot arī nodevības, bet zemes plānā šādas manifestācijas nepieciešamas. Jāparāda Gaismas uzvara pār tumsu.

466.

Jaunveidošanas impulss prasa tiekšanās apdvestu spriegumu. Bez šī impulsa nav iespējams izveidot evolūcijas pakāpi. Jo katra orbīta piesātinās ar apzinātu tiekšanos un katra pakāpe prasa savu apstiprinātu spēku. Tāpēc, kad radīšanas process savāc spēkus, tad fokusam tiek pievilktas tāpatīgas enerģijas. Tālab, jo apzinīgāka būs attieksme pret fokusu, jo lielāka būs atbilstība un jo spēcīgāka būs pievilksme. Cēloņi un sekas tā ir iepriekš noteikti! Un radošais impulss tiek piesātināts ar apzinīgas tiekšanās uguni. Tā tiek jaunradīts viss Kosms.

467.

Pasaulē viss ir neatkārtojams. Tā var atskārst, cik ļoti daudz ir neparasta. Bez šādas izpratnes Cilvēki neapjēgs savu zemes stāvokli. Nav iespējams domāt par evolūciju, ja nav zināmi gaitas iesākšanas cēloņi un sasniedzamais mērķis. Bez cēloņu un seku izpratnes zemes dzīvei nav jēgas. Bet ja cilvēki, kaut vai daļēji, apjēgtu apkārtējā neparastumu, viņi vieglāk spētu sakoncentrēt domu uz Augstāko Pasauli. Nedrīkst pierunāt cilvēkus bez pārejas pakāpes pievērsties tik savdabīgai sfērai, kā Augstākā

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

16.nodaļa: Cēloņi un sekas

Pasaule. Bet, ja acs pakāpeniski sāks atšķirt apkārtējo daudzveidību, tā vieglāk pieradīs pazīt smalkās parādības. Patiesībā, it viss ir jāattīsta.

468.

Kad kosmiskajā jaunradē viss izstarojas, tad cik gan vienkārši cilvēce var likt lietā kosmiskos likumus. Evolūcijas likuma atzīšana taču tik viegli atklās izpratnei gara kosmiskās augšupejas likumu. Tad būs iespējams tuvoties ceļam, kad ved uz tālajām pasaulēm. Vai tad cilvēce, dzīvodama seku pasaulē, ir spējīga progresēt? Neņemot vērā cēloņu pasauli, cilvēce, protams, ir zaudējusi sakarus ar Esamības likumu. Jo vienīgi dzīvju ķēde spēj dot cēloni dzīvei. Tāpēc, kad Mēs sacīsim, ka gars, kas sasniedzis piepildījumu, gatavojis sev ķermenī gadu tūkstošiem, tad šāds liecinājums būs patiesība. Visi gara centienu cēloņi rada savas sekas un šajā Vienības likumā ir ietverta visa kosmiskā radīšana.

469.

Katrs notikums ir garas cēloņu un seku ķēdes loceklis. Parasti no zemes redzes viedokļa ar vārdu notikums saprot kaut ko svarīgu, bet jebkura ikdienas norise pakļaujas tam pašam likumam. Kurš gan var izšķirt, kur dzims lielu notikumu dīglis.

Paplašināta apziņa palīdz atskatīties, lai saskatītu notikumu avotus. Šādu jūtziņu svarīgi piesavināties, lai ne ar saprātu, bet ar ātru sajūtu apjēgtu notikumu ceļu. Nav jau iespējams pārdomāt katras ikdienas parādības izcelšanos, bet dzīves ceļš ir jāapzinās. Tikai šādā Avotu izpratnē nāks arī dabīga paredzēšana.

Šādus, jau nokaltas ķēdes posmus, jānācās paredzēt. Nerunāju par gaišredzību, kura pieejama tikai nedaudziem, bet domāju dabīgu paredzēšanu, kas dibinās uz cēloņiem, uz tuviem un uz tāliem. Lai nedomā, ka dabīgā paredzēšana viegli sasniedzama. Spilgti apgaismo paplašināta apziņa un gaismeklis ļauj skatīties kā atpakaļ, tā uz priekšu. Pagājušais ceļš jau ir pazīstams pēc daudzām pazīmēm, bet nākošais var nest pavisam nepazīstamas iezīmes, un kā ceļinieks tajās orientēšos!

Mēs jau ne reizi vien esam runājuši par dabīgu jūtziņu, lai saskarsme ar Mums palīdz šādai dabīgai virzībai. Lai šādā kustībā kļūst saprotams, ka dažas ikdienas parādības daudz nozīmīgākas par tā saucamiem pasaules notikumiem.

D. norādīja, ka katrs cilvēks mēdz būt par visievērojamāko notikumu virzītāju, bet reti kad šādu mirkli apzinās.

470.

Lai tuvotos Mums, ir vajadzīga pilnīgas brīvības izpratne. Cik briesmīgas ir baiļu vai peļņas meklēšanas sekas! Neaptumšota tiekšanās, kas brīva no visām nastām, rāda īsto ceļu. Tikai sirds, no kuras nespēj noslēpties nedz viltība, nedz pērkamība, spēj spriest, kur sākas tāda brīvība. Sirds brīvības robežas ir delikātas. Bet ko gan visu cilvēki nesablīvē ap šo vissmalkāko audumu! Ja sirdī atbalsojas tālas zemestrīces, ja mūsu āda izjūt siltuma plūsmu no rokas pat prāvā attālumā, cik daudzkārt spēcīgāk

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

16.nodaļa: Cēloņi un sekas

gan sirdī atvibrēs cilvēku izstarojumi! Un tieši šo kādību tagadnes zinātne nav pietiekoši atzīmējusi.

471.

Visiem Guru vārdiem un mājieniem ir dziļa nozīme. Katrs cēlonis rada sekas. Katrs Guru norādījums, ja to precīzi izpilda, izraisa labas sekas ne tikai darījumos, bet dod jaunas iespējas arī to izpildītājam. Neatzīdami vai, nevērīgi izpildīdami norādījumus, mēs bieži vien sev atņemam neaizvietojamās iespējas. Un beidzot, kad prāts noskaidrosies, bet kad būs jau par vēlu, tad ar patiesām skumjām varēsīm atkārtot: “Un laime bija tik tuvu, tik iespējama!”

Karmas ceļi ir neizprotami un mēs nekad nezinām, kurš posms, kurš pavediens atnesīs mums personisko gaidīto laimi, tādēļ nepalaidīsim garām nevienu cilpu, kuru gudri iepin Guru roka. Izdzīsim visas tumšās ēnas, jo tās taču stāv aiz muguras, tās čukst, un pa to laiku tik daudz laimes var aizpeldēt.

472.

Cēlonības dzirkstis lido izplatījumā un katra dzirksts nes savas sekas. Tā Skolotāja neatzišana atstāj mācekli bez vadības un nevienai šādu klimstošu garu darbībai nav celtnieciskas nozīmes. Tā katrai garīgās tiekšanās liesmai jānoved pie Vadītāja meklēšanas. Kad māceklis izprot Hierarhijas nozīmi, tad cēlonība dod savus brīnišķos asnus.

473.

Tāpēc Mūsu Kalpošanā upura varenā spēka izpratēji pazīst sasnieguma skaistumu. Tāpēc tie, kas sirdī izpratuši Kalpošanu, iepazīs sasniegumu. Tāpēc Kalpošana, lielā sasnieguma vārdā, piešķir Esamības skaistumu. Tāpēc visas karmiskās sekas kaldina gara tieksmju kombinācijas. Tāpēc “Dzīvības Grāmatā” ierakstītas visas tieksmes – tā top dzīves un tā top noteikts Esamības skaistums!

474.

Mūsu filozofija, galvenokārt, ir zinātne, kas atzīst sekas, atkarībā no to cēloņiem un cēloņus atkarībā no to sekām, bet tā kā tā ir arī radīšanas zinātne, kas izriet no pirmsākuma, kā Bekons to apzīmē, tad iekams pieņemtu šādu sākumu, mums tas jāpazīst. Mūsu doktrīna nepazīst kompromisus. Tā neapstiprina nedz arī noliedz, bet sniedz tikai to, ko pazīst kā Patiesību.

475.

Katrai garīgai individualitātei jānoiet gigantisks evolūcijas ceļš, jāveic milzīgs riņķojuma processpirms viņa pabeigs tikai šīs zemes gaitas..... arvien augstāk un augstāk. Mēs pievērsīsimies tikai šai zemei. Katra no septiņām rasēm no pamatzara dod septiņas atvases, kas savukārt sazarojas; un caur katru no tām pēc kārtas cilvēkam jāevolucionē pirms tas pāriet nākošajā, augstākajā rasē; un tā septiņas reizes. Jums

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

16.nodaļa: Cēloņi un sekas

atļauts plaši atvērt savas acis un justies apmulsušam labais draugs, bet tā tas ir, Atvases tipizē dažādos cilvēces paveidus – fiziski un garīgi – un neviens no mums nevar izlaist nevienu pakāpienu šais kāpnēs.

Lūdzu atcerieties, ka, ja es saku “cilvēks”, es ar to domāju mūsu tipa cilvēcisku būtni. Pastāv neskaitāmas citas manvantāriskas ķēdes, kuras nes uz sevis saprātīgas būtnes – savu attiecīgo ķēžu evolucionāro būtņu vainagojumus vai virsotnes – mūsu saules sistēmā un ārpus tās – dažas fiziski un intelektuāli zemākas, citas – neizmērojami augstākas nekā mūsu ķēdes cilvēks. Mēs tās šeit tikai pieminam, par viņām mēs pašreiz nerunāsim.

Cilvēkiem jāiziet caur katru rasi, izdarot septiņas secīgas ienākšanas un izešanas, attīstot intelektu no zemākās līdz augstākai pakāpei pēc kārtas. Īsi sakot, viņa Zemes cikls ar saviem mazajiem apļiem un apakšapļiem ir Lielā Cikla tieša kopija, tikai miniatūrā. Iegaumējiet, ka intervāli pat starp šīm speciālajām “rasu” reinkarnācijām ir milzīgi, jo pat vistulākajam no āfrikāņu bušmaņiem jāsaņem savas karmas balva, tāpat kā viņa brālim bušmanim, kurš var būt sešreiz saprātīgāks par viņu.

1. Jūsu etnogrāfi un antropologi darītu labi, ja viņi pastāvīgi paturētu prātā šo negrozāmo septiņējādības likumu, kas iet caur visām dabas parādībām. Sākot ar Kivjē (Cuvier) – lielā protestantu teoloģijas meistarā, kura Bībeles papildītās smadzenes lika viņam sadalīt cilvēci trijās dažādās rasēs – Blubenbaham, kurš to sadalīja piecās – nevienam no viņiem nav taisnība. Tikai Ričards, kurš pravietīgi izvirzīja septiņas, bija tuvu patiesībai.
2. Tāpat ne bagātībai, ne nabadzībai, nedz piedzimšanai augstākās vai zemākās šķirās uz to visu nav ne mazākās ietekmes, jo viss tas ir **karmas rezultāts**. Tāpat arī tam, ko jūs saucat par civilizāciju, nav lielas sakarības ar progresu. Iekšējais cilvēks, garīgums, fizisko smadzeņu apskaidrība garīgā vai dievišķā saprāta gaismā, lūk, tā ir **mēraukla**.
3.Karma ir tāds dzīvnieks, kurš paliek vienaldzīgs pret lakādas balle kurpēm un glazē cimdiem. Tāpat arī jūsu naži un dakšas, operas un viesistabas nesekos jums jūsu progresā vairāk nekā britu estētu kritušu lapu krāsas apgērbi pasargās to īpašniekus un valkātājus no ieskaitīšanas to rindā, kurus – vai nu viņi tā grib, vai ne – nākamajā sestā un septītā lielā apļa cilvēki uzskatīs par “Karaliskās biedrības” laikmeta gaļas ēdējiem un liķieru dzērājiem “mežonjiem”. Tas atkarājas no jums – padarīt savu vārdu tik nemirstīgu, lai liktu nākamām augstākām rasēm sadalīt mūsu gadsimtu, nosaucot vienu tā daļu par “Pleisto – Simreta” periodu, bet tas nevar notikt līdz tam laikam, kamēr jūs atrodaties zem iespaida, ka mērķus, par kuriem tagad runājam, varētu sasniegt ar saprātīgu mērenību un atturību.” Apslēptā okultā zinātne ir greisirdīga pavēlniece un nepieļauj pat ne mazākā mērā apmierināt pašam savas iegribas, un tā ir “fatāla” ne tikai attiecībā uz laulības dzīves norisi, bet pat attiecībā uz gaļas un vīna lietošanu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

16.nodaļa: Cēloņi un sekas

476.

Kaut gan nodomu, labo domu un darbību labās sekas ir netveramas, tomēr cēlonības likuma visam ir savas sekas. Likums ir negrozāms un majestātisks. Katras darbības cēlonības apstiprinājumus paplašina apziņa, jo nevis bailes, bet darbības izpazīšana rāda pareizo virzienu. Cik brīnišķīgs ir likums, kas dod dzīvību visam labajam un katrai jaunradošai sākotnei! Ja kosma celtniecību taču ik mirkli kāpina it visas sākotnes. Patiesi, gara varoņi zina, ka viņu nepārtrauktā tiekšanās iesaista viņus dzīves celtniecībā. Tā cēlonības likums var pievērst domāšanu bezrobežīgās ugunīgās Pasaules izpratnei; kad gars nojautīs, ka viņš, - kā cēloņa sekas un arī kā cēlonis jaunām sekām – ir Kosmiskās Ķēdes loceklis. Izprotot šo vienkāršo cēloņu un seku likumu, cilvēks varēs daudz ko izzināt. Ceļā uz ugunīgo Pasauli iegaumēsīm mūsu darbību mūžīgo kustību.

477.

Cik majestātisks ir Cēlonības likums! Tajā ietverta atbilde uz katru jautājumu. Jautājums par nelaimēm satrauc cilvēka prātu, bet Cildenais likums noved pie Karmas likuma. Cilvēks ir sašutis par nelaimēm, bet Cēlonības likums norāda viņam uz paša radītām sekām. Cilvēks brīnās par savādiem līdzsvara traucējumiem, bet Kosmiskais likums apelē pie Augstākās Taisnības. Kas garā pieskaras Cēlonības likumam, tas jau ir pieskāries Patiesībai. Ja skolas un tempļi būtu sludinājuši Cēlonības likumu, tad arī apziņa būtu uz augstākas pakāpes, jo nespēj virzīties uz priekšu tas, kas nošķirts no Esamības pamatiem. Pareizs ir apgalvojums, ka sākums nevar pastāvēt bez Esamības Vienbūtīgās Uguns; un gluži tāpat izpaužas arī Kosmiskā Celtniecība, apvienojot to, kas likumīgi pieder viens otram. Tā Kosmā viss apvienojas. Cēlonības likums jāpieņem visā tā varenībā.